

Sygn. akt III Cz 154/21

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2021 r. w Gliwicach
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z wniosku A. B.

z udziałem N. K.

o świadczenie pieniężne

w przedmiocie nadzoru nad egzekucją z nieruchomości położonej w Z. przy ul. (...) opisanej w księdze wieczystej (...) na skutek zarzutów dłużnika N. K. wobec planu podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości sporządzonego przez Z. R. – Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrze w dniu 03 czerwca 2016 r.

na skutek zażalenia uczestnika postępowania

na postanowienia Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 15 lipca 2019 r., sygn. akt VIII Co 4451/09

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zabrze, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 154/21

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrze w postanowieniu z dnia 15 07 2019r. oddalił zarzuty dłużnika N. K. wobec plany podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości sporządzonego przez Komornika S. przy Sądzie Rejonowym w Zabrze Z. R. dnia 3 06 2016r.

Stwierdził, że dłużnik dnia 18 07 2016r. wniósł zarzuty do przedmiotowego planu podziału i zarzucił naruszenie art. 1024 § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. przez nieprawidłowe określenie sumy podlegającej podziałowi i nieprawidłowe określenie sumy jaka przypadła wierzycielowi, art. 1024 § 1 k.p.c. w zw. z art. 1035 k.p.c. przez jego nieprawidłowe zastosowanie. Wskazał, że dnia 3 06 2016r. Komornik Sądowy sporządził uzupełnienie projektu planu podziału co do kwoty 50 000 zł wraz z odsetkami (3 476,27 zł), a dnia 20 07 2016r. sąd zatwierdził w całości plan podziału kwoty uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości położonej w Z. przy ul. (...) (KW (...)). Uznał, że przy egzekucji z nieruchomości oraz przez zarząd przymusowy plan podziału sporządzenie planu podziału jest obligatoryjne, bez względu na liczbę wierzycieli.

Postanowienie zaskarży **dłużnik N. K.**, który wniósł o jego zmianę poprzez uchylenie planu podziału w czynności oraz „zasądzenie od wierzyciela na jego rzecz kosztów postępowania i kosztów postępowanie egzekucyjnego według norm przypisanych za obie instancje”.

Zarzucał, że zaskarżone postanowienie zostało wydane z naruszeniem przepisów prawa procesowego, wskazanych w zażaleniu regulacji pranych, w sposób podany w zażaleniu. W szczególności zarzucał naruszenie regulacji art. 214 § oraz art. 379 pkt 5 k.p.c. poprzez m.in. „zaniechanie odroczenia rozprawy, w sytuacji w której Sąd znalazł przeszkodę, dla której dłużnik nie był na niego obecny (tj. z uwagi na brak zawiadomienia dłużnika o terminie rozprawy)”. Ponadto zarzucał naruszenie „art. 1027 § 1 w zw. z art. 1035 k.p.c. poprzez jego pominięcie przez Sąd, pomimo niezawiadomienia dłużnika o sporządzeniu planu podziału i nieodręczenia mi jego odpisu”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Dłużnik N. K. wnosząc zarzuty na sporządzony przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrze Z. R. w dniu 3 06 2016r. (k. 280 akt) plan podziału między innymi zarzucał, że Komornik przy jego sporządzeniu naruszył regulację art. 1024 § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. „poprzez **nieprawidłowe określenie sumy podlegającej podziałowi** i nieprawidłowe określenie sumy jaka przypadła wierzycielowi” (k. 305 akt), co obligowało Sąd Rejonowy do ustosunkowania się do tego zagadnienia przy rozpoznaniu zarzutów, w tym zamieszczenia w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia szczegółowych wyliczeń dotyczących tych sum (w szczególności sumy podlegającej podziałowi)

Sąd pierwszej instancji z tego obowiązku się nie wywiązał, gdyż w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia jedynie w sposób ogólny oceniono, że „suma pozostawiona na rachunku Ministra Finansów podlegała podziałowi i została prawidłowo przyznana egzekwującemu wierzycielowi” (k. 655 akt), lecz oceny tej nie poparł żadnymi wyliczeniami.

Z tej przyczyny zaskarżone postanowienie nie poddaje się kontroli instancyjnej, co już tylko z tego powodu czyni zażalenie dłużnika uzasadnionym i prowadziło

do uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, w oparciu o regulację art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji, przy zastosowaniu regulacji prawnej zawartej w art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy uwzględni zawartą powyżej ocenę prawną i ponownie dokona oceny wskazanych powyżej zagadnień.

Dokonując tej oceny weźmie pod uwagę, że na skutek wniesienia przez skarżącego zarzutów, sporządzony przez Komornika plan podziału nie jest prawomocny.

Dlatego powinien on zawierać aktualne dane dotyczące wysokości sumy podlegającej podziałowi znajdującej się na rachunku Ministra Finansów oraz sumy przypadającej wierzycielowi, a ich wysokość powinna być poparta stosownymi wyliczeniami.

SSO Leszek Dąbek